

Abonamente:

IN RUSIA

Pe 3 luni: . . . 4 Ruble

IN ALTE ȚĂRI:

Pe trei luni: . . . 10 Lei

ARDEALUL

(TRANSILVANIA)

Gazetă națională. Iese odată pe săptămână.

Redactor: Dr. ONISIFOR GHIBU

Redacția și Administrația, Chișinău. Alexandrovscaia-u, Passaj.

PLATA
PENTRU RECLAME
— după
INVOLALĂ

REPUBLICA MOLDOVENEASCĂ

A înviat Moldova!

Orice cunoscător al istoriei popoarelor din Europa știe, că Moldova a fost veacuri de-arândul o țară de viteji, a cărei veste era cunoscută de lumea întreagă. Sub Domnii ei mari, Moldova și-a întins hotarele peste Carpați, până la Ciceu și Cetatea de baltă, și peste Nistru, în Pocuția. Marele istoric leșesc Dlugosz nu găsea destule cuvinte de laudă pentru Ștefan cel Mare, pe care Papa dela Roma îl numea *atletul creștinătății întregi*.

Mare și nebiruită a fost odinioară Moldova, și numele de Moldovan era nume de aleasă cinste.

Vremurile au adus însă cu sine dureri și suferințe. Megieșii Moldovenilor nu-i puteau vedea strălucirea fără ca s'o pismuiască. Între fiii ei s'au ivit neînțelegeri și gălcevi. Dușmănia din afară și dihonnia dinlăuntru au slăbit-o dela o vreme cu totul și au sfâșiat-o în bucăți. Din tare cum era, a ajuns slabă, dela slobozenie a ajuns la robie. La 1775 Austria i-a răpit o parte, Bucovina de astăzi, iar la 1812 Rusia i-a rupt altă parte din trup, Basarabia.

Unde-ți e Moldova strălucirea, unde-ți e puterea? Dușmanii te-au îmbucătățit; fiii tăi plâng în trei țări nenorocite. Când te vei izbăvi de durerile tale grozave?

Peste o sută de ani Basarabia a fost sub jugul țarismului, în cel mai cumplit întunec și în cea mai grozavă suferință. Frații ei de peste Prut credeau chiar pe pragul morții. Dar iată că Dreptatea vecinică nu moare și Moldova dintre Prut și Nistru se trezește la viață nouă. După o sută de ani de robie rusească țara, căreia

Jurământul ostașilor ardeleni

Iată mândrii feciori ai oștirii ardelenesti, în fața Craiului românesc la Iași, ei ridică mâinile spre cer și fac jurământ sfânt, că-și vor pune viața pentru Ardealul nostru iubit, unde astăzi plâng orfani și bocesc mamele, pe părinții nostri spânzurați de Unguri.

dela răpire încoace i s'au zis pe nedrept, Basarabia, își aduce aminte că ea de fapt nu e altceva decât vechea Moldova.

Sfatul țării a hotărât deci ca de aici încolo, Basarabiei, care nu mai e țară roabă, ci țară autonomă, să i se zică *Republica moldovenească*. Ziua de 6 Decembrie, când acest lucru a fost adus la cunoștințea țării și lumii, va fi o zi de mare însemnătate istorică. Căci, în acea zi toate noroadele Basarabiei au recunoscut, că această țară e moldovenească, după cum a fost și în trecut.

Naționalizându-se în acest chip, Țara s'a pus pe calea cea bună. Stările de acum din Rusia au dovedit în adevăr că Rusia poliglotă nu se mai poate susține, decât numai dacă țările din cari e alcătuită se vor organiza pe baze naționale. Republica moldovenească va trăi mai înainte de toate în puterea *ideii naționale*, care o va face să înflorească și să se întărească. Noua țară moldovenească nu va fi însă șovinistă, după cum nici vechea Moldova nu s'a gâ-

dit nici odată la asuprairea locuitorilor ei de altă naționalitate. Dimpotrivă, noua republică va cinsti ca un lucru sfânt drepturile tuturor noroadelor ajutându-le în ajungerea scopurilor lor. Și, în sfârșit, noua republică va fi o țară democratică. Faptul că în fruntea ei stau aproape numai fii de țărani e o cheazășie că interesul celor mulți și apăsați până acum vor fi îmbrățișate și ocrotite, că li se vor da toate drepturile și tot sprijinul de care ei vor avea nevoie.

Nădăjduim, că întemeietorii republicii moldovenești vor avea toată energia și toată priceperea trebuitoare, pentru așezarea cu temei a țării. Credem că cel dintâi lucru pe care ei îl vor face vor fi: *înființarea cât mai grabnică a unei oști naționale puternice și intrarea în legături strânse cu țările vecine și prietene*. Dintre toate acestea ea trebuie să caute mai ales, legături cu Republica ucraineană de care va avea mare nevoie în ce privește cunoașterea măsurilor de organizare a vieții

celei nouă, — cu România care o va putea ajuta la învierea vechilor ei tradiții naționale — și cu Republica franceză, care se uită cu ochi buni cum în Europa răsare un nou stat latin. Fără îndoială că Franța, sora noastră mai mare, care a ajutat atât de puternic toate țările tinere, va da și Moldovei tinere ajutorul de care are nevoie pentru a ajunge o țară națională vrednică, vitează, democratică și dreaptă față de toți locuitorii ei.

Din partea noastră urăm Republicii moldovenești: *mulți ani fericiți!*
Trăiască Moldova reînviată!

Frați Moldoveni! Acum când înviați trecutul plin de slavă al strămoșilor noștri, nu uitați că țara aceasta numai așa va fi mântuită de primejdie, dacă veți jertfi totul pentru alcătuirea oștirii naționale și veți căuta prietenia neamurilor latine, cari fiind de un sânge cu noi, sunt gata să ne ajute din toate puterile.

Proclamarea Republicii Moldovenești.

— Grămădirea Publicului. Slujba religioasă. —

A doua sărbătoare mare a fraților noștri Moldoveni a avut loc la 6 Decembrie în ziua sfântului Nicolae. Sfatul Țării, care în ședința sa dela 2 Decembrie decretase Republica Moldovenească, avea să facă pe ziua de 6 Decembrie proclamarea oficială a ei. Încă înainte de ceasul 12 o mulțime de oameni se îndreptau către palatul Sfatului Țării, spre a nu lipsi dela această însemnată sărbătoare. Prin curte, prin strădă dar mai ales pe culoarele și balcoanele palatului, se mișca voioasă o lume de Moldoveni, Moldovence, străini și delegați, vorbind despre clipa istorică din viața poporului moldovenesc. Noi pribegii ne simțeam sufletul din nou înfiorat de cutele tricolorului nostru, care flutura mândru și strălucitor pe palat. Pela ceasul 1 sosește arhiepiscopul Gavriil împreună cu preoții moldoveni, ca să facă slujba chemării Duhului sfânt. Toți se grămădesc în capela palatului, care nu poate cuprinde decât prea puțină lume. Slujba începe și de astădată iarăș în dulcea noastră limbă sub conducerea arhiepiscopului. Corul condus de p. Berezovschi cântă cu multă îndemânare răspunsurile la ectenii.

Ascultăm cu evlavie sfânta evanghelie, din care sufletul nostru soarbe cuvintele cu un înțeles atât de adânc: „Eu sunt ușa, cine va trece prin mine se va mântui!” După isprăvirea slujbei Preasfințitul Gavriil rostește în limba românească această scurtă cuvântare: Eu cred că rânduiriile pe cari le așează Sfatul Țării Basarabiei, sunt sfinte și ele vor aduce tuturor fericire. De aceea zic dela toată inima mea: Sfatul Țării la mulți ani!

Cetirea Declarației în fața oștirii.

Incheindu-se cele religioase deputații urmați de o parte mare a publicului s'a scoborât în fața palatului, unde se așezase oastea națională a Moldovenilor împreună cu un

escadron de cavalerie din armata polonă. Am rămas adânc mulțumiți, văzând cea dintâi oaste moldovenească într-o disciplină minunată cu arma la umăr și cu cele trei drapeluri fluturând în vânt. Alături de ea cavaleria ucrainiană avea o ținută războinică și hotărâtă pe cai sprinteni și înalți cari scăpărau nerăbdători. Polonii sunt un popor de voință și de luptă, cari urmăresc cu dragoste învierea neamului moldovenesc. E firesc ca Moldovenii să încheie legături de prietenie cu Ucrainenii, de cari au nevoie în consolidarea republicii moldovenești.

Președintele *Ion C. Inuleț* urmat de deputați se oprește în fața regimentului moldovenesc, ca să citească declarația sărbătorească a Republicii Moldovenești. Cu glas răspicat, cu ținută bărbătească, președintele Inuleț te cerește prin înfățișarea sa plăcută și atrăgătoare de Moldovan adevărat. Domnia sa s'a adresat către oaste cu cuvintele: *Frați Moldoveni*, cari au fost repetate cu căldură de mai multe ori în cursul *Declarației* pe care li-a citit-o cu glas înalt în limba românească. Oastea a ascultat-o cu multă băgare de seamă și la sfârșit au izbucnit în puternice urale cari pătrundeau văzduhul.

Apoi Domnul Inuleț s'a întors către armata polonă, căreia de asemenea i-a citit *Declarația* despre proclamarea Republicii. Muzica a început să cânte „mulți ani” oastea întreagă saluta cu arma, iar publicul își descoperise capul.

Defilarea.

După aceasta a urmat defilarea trupelor. Președintele *Inuleț* împreună cu ștabșcapitanul *Bogos* secretarul comisariatului militar, a primit defilarea oștirii moldovenești condusă de colonelul moldovan *Furtună*. Îți era mai mare dragul să te uiți la Moldovenii noștri, cu câtă mândrie pășiau înainte sub umbrirea tricolorului, care i-a adunat pe pământul țării lor iubite. Pe urma lor au trecut Polonii cu steagul alb-roșu în frunte. Muzica cânta și publicul se desfăta în această rară priveliște, pe care a hă-

răzit-o ceriul poporului Moldovenesc.

Ședința sărbătorească.

După defilarea armatei se întruniră toți deputații în sala ședinței, unde se deschide ședința solemnă. Domnul *Inuleț* salută pe toți din partea Sfatului Țării. Spune că la prima ședință a Sfatului Țării azisă dacă interesele Basarabiei vor cere declararea Republicii atunci ea se va face. Și iată azi ea se face. În vremea aceasta plină de nerânduri și anarhie, trebuie să luăm în mâinile noastre stăpânirea acestei țări, căci numai așa o putem mântui. După aceasta urmează citirea declarației. Se citește declarația despre proclamarea Republicii Moldovenești în trei limbi românește, rusește și jidovește. Terminat acest act, președintele dă cuvântul delegatului sfaturilor soldațești și muncitorești, din *Petrograd*, reprezentantul guvernului *Lenin*.

Primirea delegațiilor.

Praporgicul *Cuibu* — căci e moldovan, spune că sfatul comisarilor populari, fiind o stăpânire adevărată democratică, el totdeauna a fost pentru principiul ocărnuirii de sine a popoarelor și că de aci înainte el va sprijini înfăptuirea acestui principiu.

După aceasta salută Sfatul Țării reprezentantul flotei baltice, care spune că flota baltică a fost cea dintâi eare a început lupta împotriva reacțiunii, și că marinarii cari au vărsat până acum mult sânge, n'au sălă crute nici de aci înainte, dacă va fi nevoie.

Drepturile naționale câștigate trebuie să rămâie nestirbite,

în cuvinte foarte călduroase a vorbit reprezentantul flotei polone. El vede în Sfatul Țării organul care arată voința adevărată a deșteptatului popor moldovenesc. Oratorul vorbește apoi de poporul polon, care totdeauna a luptat pentru libertate și sfârșește astfel:

„Țarismul rusesc a perit în urma luptei energice a democrației ruse; de soarta aceasta nu va scăpa nici Țarismul Europei centrale, care subjugă atâtea popoare între cari și pe Români. E

foarte aproape vremea, când și Polonia va fi o republică liberă ca și republica moldovenească. (Aplauze).

Președintele Sfatului Țării *D. Inuleț* mulțamește reprezentantului nobilei națiuni polone, pentru simpatiile pe cari această națiune le arată poporului moldovan, sfârșind cu următoarele cuvinte:

Cine n'a văzut îngrozitoarele devastări a câmpiilor polone, cine n'a văzut orașe întregi polone nimicite de barbari, acela nu știe câte jertfe a adus această națiune pe altarul libertății

Președintele mulțamind deputaților pentru buna înțelegere între ei care a făcut cu putință serbarea acestei zile istorice încheie ședința festivă.

Deputații au făcut însufletește ovații domnului președinte *Inuleț*, pe care l'au săltat pe mâni de nenumărate ori în aplauzele sgomotoase ale publicului.

DECLARAȚIA SFATULUI ȚĂRII

Moldoveni și noroade înfrățite ale Basarabiei!

Republica Rusească se află în mare primăjdie. Lipsa de stăpânire la centru și neorânduiala în toată țara, care este istovită prin lupta cu dușmanul de din afară, duce la peire întreaga republică

În această clipă îngrozitoare singura cale de izbăvire pentru Republica Democratică Rusească este, ca noapadele ei să se unească și să-și ia soarta în mâinile lor, alcătuiră și stăpâniri naționale în hotărârea țării, unde locuiesc.

În puterea temeiului acesta și având în vedere așezarea rânduilei obștești și întărirea drepturilor câștigate prin revoluție, **Basarabia sprijinindu-se pe trecutul său istoric, se declară de azi înainte Republică Democratică Moldovenească**, care va intra în alcătuirea Republicii Federative Democratice Rusești, cu aceleași drepturi.

Până la chemarea Adunării populare a Republicii Moldovenești, care va fi aleasă de tot poporul prin glăsuire de-a dreptul, deopotrivă și tănuță, după sistemul propor-

țional, — cea mai înaltă ocărnuire a Republicii Democratice Moldovenești este **Sfatul Țării** — alcătuit din împuterniciții tuturor organizațiilor democrației revoluționare a deosebitelor popoare și din împuterniciții zemstvelor și țargurilor.

Puterea împlineitoare în Republica Democratică Moldovenească o are Sfatul Directorilor Generali, cari sunt răspunzători numai înaintea Sfatului Țării.

Înpreunând voința noroadelor, trăitoare pe pământul Republicii Moldovenești, Sfatul Țării are în vedere:

1) Să cheme în timpul cel mai scurt Adunarea Poporală a Republicii Moldovenești, aleasă prin glăsuire obștească, de-a dreptul, deopotrivă și tănuță după sistemul proporțional.

2) Să împartă norodului muncitor tot pământul fără plată, pe temeiul folosirii drepte

Până la alcătuirea unei legi despre trecerea pământului la norodul muncitor, — ca să nu fie neorânduială și irosire a bogățiilor țării, tot pământul, care nu se lucrează cu brațele stăpânului lui, împreună cu vitele și cu instrumentele gospodăriei va trece în sama comitetelor pământeste, alese din nou pe temeiul democratic.

Sfatul Țării va întocmi pornci amănunțite despre felul, cum trebuie să treacă pământul în sama comitetelor și cum acestea trebuie să orânduiască treaba pământului.

Pământurile, apele, bogățiile de sub pământ, câmpiile de înecare, precum și viile și livezile boerești, și mănăstirești, bisericesti și ale udalurilor și în sfârșit toate curțile boerești, fiind avere obștească a norodului vor trece în sama Comitetului pământesc General al Republicii Moldovenești.

3) Să orânduiască treaba îndestulării norodului cu hrănilile și mărfurile de întâia trebuință; să orânduiască muncă lucrătorilor, urcând plata ei și așezând în toate întreprinderile ziua de muncă de opt ceasuri, și să întocmească controlul țării asupra fabricelor și a veniturilor pe tot pământul Republicii Moldovenești.

Sfatul Țării are în vedere să lucreze un plan de măsuri în legătură cu demobilizarea oastei și a fabricelor.

Ca să înlăture grozăvia foametei și urmările ei, Sfatul Țării va lua toate măsurile, ca să fie arate și sămânate toate câmpiile slobode ale Basarabiei.

4) Să orânduiască alegerile drepte în așezământurile locale de sineocărnuire, care încă n'au fost alese pe temeiul glăsuirei obștești, de-a dreptul, deopotrivă și tănuite după sistemul proporțional, și să cheazășiiască pe deplin bunul mers al acestor așezăminte.

5) Să apere toate slobozeniile, câștigate prin revoluție, precum: slobozenia cuvântului, tiparului, credinței, cugetului, unirii, adunărilor și grevelor; să cheazășiiască neatingerea persoanei și a locuinței și să așeze judecătă dreaptă pentru tot norodul.

6) Să desființeze pedeapsa de moarte pentru totdeauna pe pământul Republicii Moldovenești.

7) Să cheazășiiască pe deplin drepturi deopotrivă pentru toate noroadele, ce trăiesc pe pământul Republicii Moldovenești dându-le autonomia culturală — națională — personală.

8) Să orânduiască treaba învățământului pe temeiul autonomiei și a naționalizării, pentru toate popoarele Republicii Moldovenești.

9) Să întocmească îndată polcuri naționale din ostasi născuți pe pământul Basarabiei pentru apărarea bogăției țării de jaf în vremea demobilizării oastei și pentru izbăvirea țării de cea mai strânică anarhie.

10) Să ia măsuri pentru ca îndată să se încheie pace fără răpiri de pământuri străine și fără despăgubiri de războiu dându-se popoarelor dreptul de a-și hotărâ soarta; pacea trebuie să fie încheiată în înțelegere cu întovărășirii și cu toate popoarele Republicii Federative Rusești.

Moldveni și noroade înfrățite ale Republicii Moldovenești!

În clipa aceasta grozavă, când stăm la marginea prăpăstiei, anarhiei, vărsării de sânge frățesc, sărăciei și a frigului — Sfatul înalt al

SCRISORI DIN PRIBEGIE

III.

Pentru a doua oară s'au stricat căminurile noastre. Și cu câtă trudă au fost ele înfiripate. Preoții și învățătorii noștri așezați prin satele Moldovei, porniseră la muncă grea, arând, săpând și plivind numai spre a strânge câte ceva pentru viața zilnică. Ei au schimbat de nevoie patrafirul și cartea cu sapa și alte indeletniciri, pe cari nici odată nu s'ar fi gândit să le aibă. Unii cântăreau care de fân ziua întregă, alții vindeau popușoiu ori oleiu prin dughene murdare pentru a câștiga un ban din care să trăiască. De câteori nu-l găsim la Roman pe părintele *Ion Agărbiceanu*, tremurând de frig cu ferăstrăul în mână în curtea din strada *Cuza Vodă*. Și zgribulit intra apoi în casă, unde, strămtorat într'un ungher la o măsuță năcăjită, s'apuca să scrie articole de îmbărbătare pentru cei slabi în credință

Dar ori cât de multe greutăți am fi întâmpinat, ele nici odată n'au putut să ne doboare, căci vedeam întărindu-se oștirea, care să ne ducă spre țara noastră dorită. Ea ne-ar fi dus, dar n'a avut noroc. Vânzarea blăstămată i-a curmat avântul, iar nouă ne-a zdrobit așteptările. Și ne-am desfăcut gospodăriile. În graba cea mai mare am innodat câteva haine tocite, ne-am luat merinde la drum, lăsând în grija celor ce ne-au dat adăpost rămășițele triste ale agonisitei noastre pribegie. Dar ceea ce a făcut atât de jalnică plecarea noastră, a fost clipa despărțirii de ai noștri. Când am părăsit Ardealul plângeau în prag bătrânii, acum ne bociau cu lacrimi de zdrobire mamele des-nădăjduite. Atunci se știa, că deși părăsim ograda părintească, trecem pe pământul iubit al României, care-a sărit să ne scuture lanțurile

robiei. Acum însă, ne desprindem din ultimul petec de loc românesc, ca să fim duși în depărtări necunoscute, într-o țară înghețată, unde limba noastră era surghiunită și viața românească stinsă. În stepe fioroase bătute de furtuni, unde trăia un popor al cărui suflet a fost mereu o taină, unde astăzi fișnia însingerat izvorul nenorocirii noastre...

De aceea plângeau acum sufletele noastre, într-o cutremurare, pe care n'o simțisem atât de puternic în ciasul plecării din Transilvania. Obidiți și desnădejduți ne-am urcat grămadă în trenurile de marfă, cari ni se păreau atunci niște care de morți ce ne duc la groapă. Lăzi, desagi, strășiți, leagăne, pățuri, erau aruncate una peste alta în vagoanele fără ferestri, iar pribegii se mișcau greoiu și cu fețele întunecate domolind scâncetul copiilor ori căutându-și câte-un colțor de ațepală trecătoare. Strămtorați și nedormiți, zăbovind prin gări zile și nopți întregi am ajuns să vedem *Iasi*, unde se strângeau pribegii din toată Moldova. Aici ni s'au făcut hărțile de drum în 3 zile.

În acest răstimp pribegii își purtau jalea pe străzile înșesate de o lume alarmată, ce năvălia la pașapoarte. În lipsă de locuințe, cei mai mulți am făcut nopțile prin grădini, în care de bejenari oprite la marginea orașului ori pirotind în colțuri de uliți.

O undă de bucurie dar și de durere revoltată abia ne mai cuprindea atunci, când străbăteam prin piața Unirii, unde strălucia proaspătă gloria vitejilor noștri ostași. Erau o parte din tunurile și mitralierele cucerite dela Germani, în sângeroasa năvală din preajma *Carpaților*. Cum erau înșirate în jurul statuii lui *Cuza-Vodă*, noi le priviam incremențiți și ne gândeam poate ca și marele *Domn* la vitejia fără noroc a neamului nostru înșelat. Ni se strângeau pumnii de mânie în fața marilor ticăloși, pe cari ni le desveliseră un an întreg de lupte și de suferințe. Toată jertfa noastră de sânge ca și minunata putere de împotrăvire a oștirii românești, au fost stropite cu noroiul scârbos al vânzării. Noroiul nostru se ducea, ca să înceapă pătimirile cele înfricoșate. Cu tam-

plele aprinse de aceste gânduri s'au grămadit bejenarii la stația *Nicolina* din marginea lașilor. Ce vedere tristă! Sute de oameni, frunțași din Ardeal trecuți de 70 de ani ca *Ioan Preda* și *N. P. Petrescu*, preoți albiți ca *Ioan Mateiu*, *Gh. Babeș*, *I. Popea*, *Ioan Manta*, *I. Maximilian* ș. a. scriitorul *I. Agărbiceanu* cu soția și patru copilași, preotese nemângăietate ca *Doamna Baca* cu doi copii și *M. Doican* jelind pe soțul, tatăl și fratele ei morți la *Ciurea*, mame tinere cu sugacii la piept, învățători năcăjiți ca *Ioan Fătu* cu soția și 7 copii, între cari cel mai mic abia de câteva luni, țărani cu hainele rupte și bărbile mari, toți aceștia așteptau lângă linia ferată cu privirea pierdută, încunjurați de-o mulțime de bagaje sărăcăcioase. După ciasuri chinuitoare, ni se împărțesc hărțile de drum. Trenul nostru sosește. Un tren lung de transporturi, fără scări. Oamenii se grămadiau la vagoane, năcăjindu-se cu urcarea copiilor și a calabalacului.

Cu mare greutate ne-am văzut toți suiți în aceste vagoane de pribegie. Trenul guera și pornește.

Tării vă chiamă împrejurul său, să puneți toate puterile voastre pentru lupta hotărâtoare cu toate noroadele Republicii Moldovenești ca să sprijinească din răspuțeri și să apere Adunarea poporului.

Sfatul Tării chiamă pe moldovenii și pe toate noroadele înfrățite ale Basarabiei să se apuce de lucru obștesc, clădind viața nouă pe temelii slobozeniei, dreptății și a frăției!

Numai astfel vom scăpa noi țara noastră și vom feri-o de peire pe Maica noastră a tuturor — Marea Republică Democratică Rusească

Primită de Sfatul Tării la 2 Decembrie, anul 1917.

Imputerniciții Aliatilor în Sfatul Tării

O delegație a României, Franței, Angliei și Americii, vizitând în 7 Decembrie orașul Chișinău, a sosit de cuviință să se înfățișeze — firește în chip neoficial — și la Sfatul Tării, spre a-l hiritisi în legătură cu proclamarea Republicii Moldovenești.

Delegația se alcătuiă din 7 membri și anume: Colonelul francez Henri, Colonelul român Ghenadescu, d. Lucasievici și Balamace, englezul Spit și doi americani.

Republica Moldovenească a fost salutată prin colonelul francez Henri și colonelul român Ghenadescu, cari și-au arătat dorința să vadă cât mai repede organizate puterile țării spre binele neamului moldovenesc și a tuturor noroadelor Republicii.

În numele Sfatului Tării președintele Ioan C. Inculeț, a salutată sosirea aliaților pe pământul liber al noii Republici latine, spunând că vor fi binevăzuți totdeauna în cuprinsul scumpei noastre Țări.

Delegația a mai fost salutată de către D-nii deputați Buruiană, Cijevski

și Buzdugan. Acest din urmă a rostit următoarele cuvinte:

„Domnilor deputați englezi, americani și fraților Francezi și Români! Noi Moldovenii am fost totdeauna apăsați de jugul Tarismului rusesc peste-o sută și mai bine de ani.

Din besna nopții întunecate noi ne uităm cu nădejde spre luceafărul latinității-Franța, și ne gândim: oare vom mai scăpa noi cândva de bezna nopții grozave? și iată, pe urma Revoluției tuturor popoarelor subjugate ale Rusiei, ne-a strălucit și nouă soarele mântuitor al libertății.

Azi sântem cetățeni liberi ai Republicii Moldovenești.

Și dacă acum ați venit la noi ca frați buni ai neamului nostru desorbit, mâne vă așteptăm ca soli ai Țărilor libere pe care le veți fi scos din lanțurile robiei.

Trăiască sora noastră Franța! Trăiască sora România! Trăiască Anglia! Trăiască America!

Delegației i s'a făcut, din partea tuturor Deputaților, cele mai călduroase ovații

Știri din Bucovina.

Un soldat sosit de pe frontul dela Cernăuți ne spune, că sălbăticia Austriacilor jalea în Bucovina a întrecut toate marginile. În lunile Septembrie și Octombrie au fost spânzurați la Cernăuți 108 mși, din pricină că pe vremea stăpânirii rusești ar fi legat prietenie cu Rușii. Iată ce dovezi de iubire dă Austria pentru popoarele, cari în atâtea războaie și-au vărsat sângele în așteptarea unei vii sloboade. Și se mai zice, că Austria trebuie să rămână întregă, deoarece ce mări n'au popoarele drepturi și slobozenii mari. Acum toată lumea le vede, cât sunt de mari și de adevărate. Spânzurații în cari mor frații noștri nevinovați, nu pot fi ascușe de judecata neîndurată care va trebui să vie.

tre, și să plecăm în lume cu visurile zdrobite. Eram copiii smulși dela sânul maicei noastre iubite, care ne-a încălzit și ne-a ocrotit. Atunci am simțit toată jalea cântăreșului, care se desfăcea din inima lui ca o tânguire înlăcrămată:

Scumpă țară și frumoasă
O Moldovă țara mea
Cine pleacă și te lasă
E pătruns de jale grea.
Eu te las țara iubită
De-al tău cer mă depărtez
Dar eu inima zdrobită
Plâng amar, amar ofttez...

În tristețea sfâșietoare a acestor versuri, am trecut Prutul blestemelor.

Mai vedea-te-vom țara iubită ori ne vom stinge în pustiurile străinătății întunecate?... Cine știe... cine știe...

Rusia.

M. Olteanu.

Oastea ardelenască

De sute de ani noi Români din Ardeal am stărunit să ne facem o oaste națională, care să ne apere viața și moșia împotriva dușmanilor. Dar silințele noastre au fost zadarnice, căci Ungurii totdeauna ne-au împiedecat în izbândirea acestui țel mare. Din pricina aceasta noi am fost roșiți de neamuri străine, cari neînțet se gândiau cum ne-ar putea șterge de pe fața pământului. Nu-i vorba, ne am împotrivit noi, dar puterile ne erau prea slabe ca să putem birui. Numai o însuflețită oștire națională ne-ar fi putut scoate din jugul străinilor, făcându-ne stăpâni pe țara noastră.

Iată însă, că ceea ce nu ne au putut da o mie de ani de suferință, ne dăruiește acum înfricoșatul război al lumii. Oștirea națională ardelenască ia ființă, din acei feciori ai noștri, cari cu sutele de mii se sbuciumă ca plenicii prin stepele înghețate ale Rusiei. Rând pe rând ei trec ca voluntari în România, cu dorința sfântă de a se arunca în luptă, sub steagul național, pentru slobozirea Ardealului din lanțurile robiei. Cu ei deodată intră în oaste și sutele de bejenari tineri, cari și-au părăsit casele din Ardeal, numai de dragul armatei românești, atât de mândră și de vitează în luptele ce le a purtat în anul trecut prin văile noastre.

Cel dintâi regiment s'a și alcătuit și el a primit numele Turda, acel țarg vestit din Ardeal, unde înainte de această război sute de ani și mai bine a fost ucis mișelește de către Unguri Mihai Viteazul. Numele de Turda va aduce mereu aminte ostașilor, că datoria lor cea mai mare este să pătrundă în Ardeal și acolo în locul de jale și durere să răsbune, prin vitejia lor, moartea marelui Voevod. Regimentul Turda este comandat de către colonelul Marcel Olteanu, un vrednic strănepot al vestitului scriitor ardelen Petru Maior. Colonelul Olteanu a săvârșit și în acest război mari fapte de vitejie, pentru cari a fost răsplătit din partea Craiului chiar cu ordinul Mihai-Viteazul, cea mai înaltă decorație pe care o poate dobândi un ofițer. Suntem încredințați că vrednicul colonel va ști duce la biruință regimentul „Turda“ atunci, când va sosi ceasul mult așteptat.

Al doilea regiment al oștirii ardelenice este și el aproape gata și poartă numele Alba-Iulia. Cetatea minunată din inima Ardealului, în care la anul 1600 Mihai-Viteazul intra biruit după ce zdrobise pe Unguri într-o luptă cumplită. Aici s'a îndeplinit pe-o dată visul nostru cel sfânt, căci din România din Transilvania, Muntenia, Bucovina și Moldova, au fost uniți într-o singură țară mare cu stăpânire românească. Regimentul „Alba-Iulia“ va fi acela, care călcând pe urmele vitezei oștiri a lui Mihai Viteazul, va împlânta din nou steagul național pe cetatea nădejilor noastre și ne va da pe vecie țara noastră

mult iubită. Comandant al acestui regiment se zice, că va fi maiorul Drăgălină, fiul nouitătului general Drăgălină, care în toamna anului 1916 a nimicit pe valea Jiului îngâmfata oaste germană, ce îndrăznise să calce pământul Românici.

În curând se vor alcătui și alte regimente.

Nu-i numai așa o întâmplare oarbă, că în aceeași vreme cu regimentele ardelenice să formează la Chișinău și o oaste națională a fraților noștri Moldoveni. Este voia lui Dumnezeu, care îndurându-se de suferințele noastre ca și ale Moldovenilor, le luminează mintea și le arată calea mântuirii. Moldovenii au scăpat de robie, ei sunt slobozi în țara lor și își redobândesc dreptul de stăpâni. Basarabia a înviat, dar pentru ea să rămână în mâinile fraților noștri are lipsă de oștire națională, alcătuită din Moldoveni, cari s'o apere.

Și vedem cu bucurie că această oștire sporește zi de zi. Cel dintâi regiment e gata, al doilea se grăbădește acum. Artileria se înjghebează și ea. Tocmai așa se întâmplă și cu oștirea noastră ardelenască. Parcă ar fi aceeași mână și aceeași povață sfântă, care lucrează.

Și cine știe dacă în staturile nepătrunse ale lui Dumnezeu nu este scris, ca aceste două oștiri frățești dela răsărit și dela sfîntit, să se cunoască într-o zi și să lupte împreună pentru apărarea moșiei și întărirea neamului nostru.

Căci suferințele Ardealului sânt și azi tot așa de mari ca în trecut și pentru scoaterea lui din mâinile Ungurilor, va trebui să dea încă lupte grele nouă oștire ardelenască, căreia ajutorul frățesc al Moldovenilor, i-ar înlesni drumul biruitor spre Alba Iulia.

Către pace

de P. Cerna

O, zee!

Nu-i printre noi un suflet, să nu poarte
Dorința pământescului tău raiu,
Spre tine întindem dreapta toți, dar vai!
Trecutul plin de lacrimi ne desparte;
Tot fulgeră, de dincolo de moarte,
Însângerata spadă-a lui Mihai...
Iar la lumina ei cetim deodată
Și slava și durerea noastră toată:
Măreț fulgerător, dar fără ură,
Veni — și s'au plecat supuși Carpații,
Ș'o clipă, după un mileniu, frații
Viu mâinile și întind: se cunoșcure...
El a căzut răpus de-a nopții gloată,
Și-ai lui s'au risipit tăcuți, în cete;
Dar mâinile ce s'au atins odată
Se caută și azi, cu vechea sete.
El a căzut, dar visul lui nu moare:
Din groapă-i tănuțită, crește-o floare,
Mereu se naltă floarea nălăcrămată
Și a ei mireasmă umple țara toată...
Ia-ți sborul înapoi! În flecare,
Trecutul plin de răni e încă viu:
Domnește'n toți un duh de răsbunare,
Vii prea de timpuriu:
De ar amuși în mâna noastră dură,
Ce-ar sice sfînta umbră de la Turda,
Al neamului străjer?
Ce-ar glăsuși stămoșii din morminte,
Când am uita dorințele lor sfînte?
Ia-ți sborul către ser!
Iar, când vom vindeca străvechea rană,
Când visurile fi-vor întrupate,
Iar nedreptăți de veacuri — răsbunate;
Noi cei dintâi din lumea pământescă
Cu flori te-om aștepta,
Cu doine vom chema cereasca mană:
O zee! Vie'mpărăția ta,
Să ne păzești a neamului icoană...

Stăpânirea moldovenească

Sfatul Tării, în ședința sa dela 7 Decembrie, a ales cel dintâiu guvern, sub numele de **directorat general**. Miniștrii au numele de **directori generali**. Directoratul s'a alcătuit astfel:

1. Pantelimon Erhan; Președintele directoratului și director de agricultură.
2. Vladimir Cristea; Director de interne.
3. Ioan Pelivan; Director de externe.
4. Ștefan Ciobanu; Director al învățământului obștesc.
5. Teodosie Cojocariu; Director de războiu și marină.
6. Nicolae Codreanu; Director al Căilor ferate, poștă și telegraf.
7. Teofil Ioncu; Director de finanțe, toți Moldoveni.
8. Boris Grinfeld; Director al controlului.
9. N. Savenco; Director de justiție și culte.
10. Local de director de comerț și industrie încă n'a fost ocupat.

România nu poate face pace.

De câteva săptămâni încoace se vorbeşte mereu de pace. România, strămtorată de Rusia, care nu vrea să se mai bată, trebuie să facă pace vrând-nevrând — astfel vorbesc o mulţime de oameni cari ar dori să se isprăvească odată grozavul măcel al războiului.

De bună seamă că ar fi bine să ajungem cât mai curând la pace. Am suferit atât de mult pe urma războiului, încât judecând cu mintea de toate zilele, ar trebui să dorim cu orice preţ pacea. Dar ce fel de pace putem face noi acum, când Nemţii încă nu-s bătuţi şi când idealul nostru încă nu-i ajuns? Am pornit la războiu ca să cucerim Ardealul şi Bucovina şi acum să încheiem pace luându-ne gândul dela ele? Dacă a fost dreaptă cauza pentru care am intrat în războiu, pentru ce să ne dăm îndărăt dela datorie înainte de a ne-o fi făcut pe de-a întregul?

Intr'adevăr împrejurările în cari a ajuns România, sunt îngrozitoare. Purtarea Rusiei a adus-o la sapă de lemn. Făcând-o să piardă aproape tot ce mai avea. Totuşi ea n'a pierdut ce are mai scump un popor şi o ţară: cinstea. Pentru păzirea acestei comori România va lupta şi mai departe — până la sfârşit, orice ar fi să mai pătească! Ea şi-a legat soarta de cele mai mari puteri din lume: de Franţa, de Anglia şi de America, şi câtă vreme ea va sta lângă acestea, nu va cădea. Aceste puteri au mărturisit cu mai multe prilejuri că vor sprijini drepturile României până la sfârşit, — şi Franţa, Anglia şi America îşi vor ţine cuvântul.

Orice s'ar întâmpla pe frontul ruso-român, România nu va face pace decât atunci, când vor faceşi ceilalţi aliaţi ai ei, care ştiu ce e cinstea. Şi pacea nu se va face decât când Nemţii vor fi bătuţi şi când popoarele îşi vor putea aşeza vieţile pe temelii de dragoste şi dreptate.

România trebuie să iasă din acest război mărită cu Transilvania şi Bucovina, altfel e vai şi amar de soarta întregului nostru neam. Şi aşa suntem puţini, dacă vom fi şi mai departe împărţiţi sub mai multe stăpâniri, cari după acest război ne vor apăsa şi mai grozav ca înainte, ne vom prăpădi. Atât din punctul de vedere al României cât şi al tuturor Românilor, e deci o trebuinţă neapărată ca să se facă unirea Transilvaniei cu România. Şi în acest scop — războiul trebuie dus mai departe, orice s'ar întâmpla. Mai bine să murim cu toţii, decât să ne căleăm în picioare cinstea. Dacă nu ne vom jertfi până la sfârşit, ne vor blăstăma copiii şi nepoţii noştri. Căci acum se aşază temelia vieţii noastre şi dacă n'om aşeza-o cum trebuie, nu se va alege nimic de neamul nostru. În aceste clipe mari când avem răspunderea pentru viaţa urmaşilor noştri, trebuie să ne pă-

trundem adânc de înţelesul cuvintelor lui A. Murăşanu: *Murim mai bine'n luptă, cu glorie deplind, De cât să fim robi iarăşi în vechiul nost pământ!*

Nu, nu putem încheia pace! Vremea unei păci drepte încă n'a sosit! Deci războiul va merge înainte!

CATEDRELE de limba şi istoria românească la univesitatea din Odesa

Intre faptele de însemnătate istorică ale zilelor în cari trăim însemnă ca o faptă deosebit de însemnată: *numirea profesorilor de limba, literatura şi istoria naţională la univesitatea din Odesa.*

Poporul nostru a fost totdeauna un popor iubitor de învăţătură, de cultură şi de progres. Imprejurări vitrege l-au ţinut pe loc silindu-l să stea veacuri de-a rândul cu arma în mână spre a apăra pământul strămoşesc sau să fie tributari unor culturi străine, cari l-au ţinut în întuneric. Peste tot însă unde i-a fost lăsat drumul slobod, el a pornit cu grabă înainte, ca să câştige ceea ce-a pierdut prin veacuri.

Iată şi pe Moldovenii basarabeni, scăpaţi de la peire, multămită drepturilor ce i le-a dat revoluţia rusească, porniţi pe drumul culturii naţionale: *şcoala trebuie naţionalizată dela treapta cea mai de jos, dela temelie, până sus la acoperiş, la univesitate.* Introducerea învăţământului în limba mamei la sate, introducerea limbii naţionale în şcolile secundare, crearea acestor două catedre sunt verigi din acelaşi lanţ şi sunt numai pasul cel dintâiu pe un drum larg, la capătul căruia străluceşte cultura naţională.

Pentru început, până la deschiderea unei univesităţi depline, pe pământul Basarabiei Moldovenii au dorit să aibă catedre de limba, literatura şi istoria naţională ca temelie, ce se pregăteşte pentru muncă şi luptă, să cunoască trecutul plin de slavă a neamului, tainele limbii noastre şi frumuseţile scrierilor poezilor noştri. Cererea făcută de Zemstva gubernială pe lângă Univesitatea din Odesa, a fost primită şi în urma concursului publicat, Comisia Şcolară Moldovenească a numit în şedinţa sa din 3 Dec. pentru catedra de istorie pe d. doctor *Iancu Nistor*, profesor de istorie la facultatea de litere a univesităţii din Cernăuţi (Bucovina) şi membru al Academiei Române iar la catedra de limbă şi literatură pe d. *Nicolae Bănescu* doctor în litere şi filozofie, directorul de studii al şcolii militare dela Iaşi.

Aceste numiri bine alese, vor afla aprobarea tuturor cunoscătorilor de cauză. D. Nistor e un cercetător istoric fruntaş, care prin lucrările de până acum a apreciat foarte mult de toţi specialiştii şi-a câştigat un loc de cinste în istoriografia română. Nistor este al treilea cercetător al trecutului nostru, pe care Bucovina îl dăruieşte istoriografiei române, după *Eudoxiu Hurmuzachi* şi *Dimitrie Onciul*. Istoric cu cunoştinţe temeinice, naţionalist infocat, democrat cu vederi largi, d. Nistor este omul chemat de providenţă să contribuie la trezirea elementului moldovenesc din Rusia; aducându-şi aminte de sârmanii săi fraţi bucovineni, cărora nu le poate vorbi, el va pune toată căldura, tot sufletul în vorba îndreptată către tinerimea moldovenească şi va aprinde în ea dragostea de neam şi ţară.

D. N. Bănescu unul din fruntaşii generaţiei tinere din România, bărbat serios, muncitor, gata de orice jertfă, având o pregătire temeinică şi un deosebit dar de a preda, va contribui în aceiaşi măsură la întărirea culturii naţionale.

Cultura naţională abia renăscută a Moldovenilor, a căpătat două puteri nouă de luptă; îi felicităm şi le dorim spor. Lăsam să urmeze câteva date biografice.

Profesorul univesitar *Iancu I. Nistor* e fiu de ţăran, născut în comuna fruntaşă Vicovul de sus din

ţinutul Rădăuţilor în Bucovina. A învăţat la gimnaziul statului din Rădăuţi şi după terminarea lui s'a înscris la univesitatea din Cernăuţi având specialitatea: *Istoria şi Geografia*. În timpul studiilor sale univesitare a fost preşedinte al societăţii studenţilor români din Bucovina „Junimea”. Încă înainte de ce a sfârşit studiile a fost numit profesor la gimnaziul I de stat din Cernăuţi şi după trecerea examenului profesor definitiv la gimnaziul gr-or. românesc din Suceava, de unde a fost mutat la şcoala reală gr-or. din Cernăuţi. În timpul acesta a început a publica, împreună cu autorul acestor rânduri, revista literară lunară „Junimea Literară”, care a apărut 11 ani, până la izbucnirea războiului şi în care a publicat o serie de articole istorice, literare, apoi dări de samă etc.

Dorind să se pregătească pentru catedra de Istoria Românilor, a cărei înfiinţare se proiecta atunci la univesitatea din Cernăuţi, el a primit un concediu şi s'a înscris la univesitatea din Viena. Aici a publicat în 1910 lucrarea sa: *Die moldauischen Anspruche auf Pokutien* (Pretenţiile moldoveneşti asupra Pocuţiei), lucrare pe baza căreia a fost promovat doctor în litere. După obţinerea titlului de doctor şi-a continuat studiile sale de specialitate la univesităţile din Bucureşti, München şi Berlin. Roadele acestor studii au fost depuse în două lucrări de mare preţ: *Die auswärtigen Handelsbeziehungen der Moldau in XIV, XV, XVI Jahrhundert*. (Relaţiunile comerciale externe ale Moldovei în secolul al XIV, XV, XVI (1911), o lucrare fundamentală şi unica în felul ei în domeniul istoriei române, la care a apărut ca întregire: *Das moldauische Zollwesen* (Vămile moldoveneşti) şi *Handel und Wandel in der Moldau* (Negoţul în Moldova (1912)). Întâia din aceste două lucrări a fost premiata de *Academia Română* din Bucureşti cu premiul de 4000 lei. Pe baza lucrărilor sale, a fost numit docent la univesitatea din Viena. Înfiinţându-se la univesitatea din Cernăuţi o catedra pentru istoria popoarelor sud-est-europene, nu special a Românilor — după cum au fost repetitele cereri ale Românilor bucovineni. — d. Nistor a fost numit profesor, fiind recomandat cu multă căldură de toţi profesorii specialiştii. Deschiderea cursului său a fost o adevărată sărbătoare, pentru neamul românesc din Bucovina.

În vara anului 1915 d. Nistor a fost ales membru al Academiei Române şi în anul următor şi-a făcut intrarea cu un discurs în care a arătat *contribuţia Românilor bucovineni la cultura naţională*; în timpul din urmă a mai publicat: *Românii şi Rutenii din Bucovina, Istoria bisericii din Bucovina* şi o serie de documente în colecţia *Hormuzachi*. Mai multe lucrări aşteaptă vremea potrivită ca să fie tipărite.

D. N. Bănescu este unul din cei mai bine pregătiţi profesori din generaţia tânără. După terminarea univesităţii din Bucureşti a studiat la München, ca elev al vestitului bizantinist profesorul *Krumbacher*, unde a luat doctoratul în litere şi filozofie. Lucrează pe terenul cercetărilor literare de vr'o ze e ani şi rodul acestei activităţi sunt mai multe lucrări din domeniul istoriei literaturii române, în special a literaturii mai vechi, şi din domeniul filologiei bizantine, asupra cărora revistele de specialitate străine s'au rostit cu multă laudă.

În timpul de faţă ocupă postul de mare încredere de director d studii al liceului militar. Având cunoştinţe largi şi temeinice, mult dor de muncă, d. Bănescu va aduce foloasele ce se aşteaptă de la noul profesor.

George Toian.

Se caută doi ucenici pentru Tipografia Societăţii Culturale a Românilor din Basarabia. Adresa: Chişinău, Alexandrovsciauliţa. Passaj.

Teatru românesc la Chişinău

Aducem la cunoştinţa publicului moldovenesc, că peste câteva zile se vor da în Chişinău două reprezentaţii teatrale româneşti cu artiştii dela Teatrul Naţional din Iaşi.

Amănunte despre aceste reprezentaţii, se vor da prin afişuri, cari se vor lipi pe pereţii oraşului.

George Enescu la Chişinău

Cu nespuse bucurie aflăm, că neîntrecutul violinist român George Enescu, cunoscut ca unul din cei mai mari artiştii din lume, va da în curând un concert la Chişinău. Fraţii noştri moldoveni vor avea prilejul să asculte un concert, cum de bună seamă că n'au mai ascultat niciodată. Dl Enescu e moldovan din ţinutul Dorohoiului şi după ce a dat o mulţime de concerte la Paris, Londra, Viena, Berlin, Petrograd şi alte oraşe mari, unde a făcut o nemaipomenită cinste neamului nostru, s'a hotărît cu mare plăcere să dea un Concert şi pentru fraţii din Basarabia, cari atât de mult iubesc muzica.

Despre ziua Concertului, vom da de ştire pe urmă.

RAZBOIUL

Pe frontul românesc, armistiţiul din pricina Ruşilor.

Pe frontul dela sfîinţit Francezii şi Englezii se luptă înainte. Mai ales artileriile bat din greu.

Pe frontul italian se dau şi acum atacuri înverşunate din partea Germanilor şi Austrieicilor, spre a trece la şes, Dar Italianii se împotrivesc cu multă vitejie aşa. că duşmanii nu mai au nădejde de înaintare.

La Salonic luptă de artilerie. Pe fronturile din Asia, Englezii cuceresc zilnic, bătând pe Turci.

America trimite tot mai multă oaste, tunuri şi muniţii în Franţa, ca la vremea potrivită să zdrobească pe Germani.

ŞTIRI

O misiune interaliată în Basarabia. — Aliaţii noştri, Franţa, Anglia şi America au avut bunul gând să trimită la Chişinău o misiune militară care să strângă bucate pentru populaţia românească. Misiunea aceasta credem că va aduce mari foloase Basarabiei, mai ales dacă conducătorii de aici vor şti cum să-i câştige prietinia.

Cavalerie Moldovenească. — Azi în 8 Decembrie au sosit la Chişinău două trenuri de câte 40 de vagoane, care aduceau cavaleria moldovenească menită să sporească oastea naţională a fraţilor noştri Moldoveni. Iată cum se întăreşte, văzând ou ochii armata pe care de atâta vreme o aşteptau urmaşii areşilor lui Ştefan cel mare.

De necrezut. — Un prieten de-al nostru, care a venit zilele acestea dela Iaşi ne-a spus, că ştabul rusesc de acolo e păzit împotriva bolşevicilor de armata românească. De necrezut aşa caz şi totuş lucrul se petrece aşa!

Corul Moldovenesc. — Repetiţiile la corul moldovenesc au început cu multă însufleţire. Cu fiecare zi sporeşte numărul cântăreţilor doritori de-a cunoaşte cântecele naţionale şi de-a ajuta lucrarea frumoasă

începută de Societatea culturală. Repetiţiile se ţin la Muzeul *Zemstvoi* de trei ori pe săptămână şi anume Marţi şi Joi la ora 6 ore, iar Duminica dela 4 ore după amiază. Poftim pe toate Doamnele, Domnişoarele şi Domni Moldoveni, să ia parte la acest cor, care va da un mare Concert de Crăciun. După fiecare repetiţie se ţin şi probe de *dănţuri naţionale*, cari vor fi jucate în costume de către părtaşii Corului la balul ce se va face în legătură cu concertul.

Răspuns unor prizonieri. — Mai mulţi prizonieri (plenici) ardeleni aflători în Rusia, ne întrebă: ce să facă ei acum, când ostaşii ruşi fug dela poziţii şi când în Rusia nu mai este nici un fel de lege? N'ar fi mai bine să plece şi ei fiecare de unde se află şi să se ducă în România sau să vie în Basarabia?

În adevăr, acum în Rusia nu mai sunt legi şi fiecare îşi face de cap. Ar putea deci şi prizonierii noştri să facă la fel.

Poşta Redacţiei

— Scriitorul Ioan Agărbiceanu este rugat să ne dea adresa de urgenţă.

— Grigore Măran Krovoj: Poveştile I. Pop-Reteganul nu le avem.

— Ioan Roşca: Zemstva gubernială încă n'a rezolvit cererile pentru învăţători.

— Uie Bunea, pentru cărţile cerute trimite 6 ruble.

— Petru Mica, Ciurilina. De dragul scipocii cu greu vei putea veni la Chişinău. Inseriate voluntar în armata română. Adresa: Corpus Rumänsehnh dobrovolţev. Kiev.

— D. Plaiian Tomse gub. Cu ce scop ne-ai trimis 15 ruble?

— Gheorghe Medan. Dicţionarele în-ă nu ne-au sosit.

— Mai mult învăţători prizonieri: Cererile pentru a fi numiţi învăţători în şcolile moldoveneşti trebuie înaintate Comisiei şcolare de pe lângă Zemstva gubernială din Chişinău.

— Const. Gheucea: Catalog n' avem. Serie-ne ce fel de cărţi ai dori.

— Domnii S. P. Todico, D. Miheşu şi I. Dimitriu sunt rugaţi să-şi dea adresa adevărată, căci gazetele ne vin înzapo.

— Grigore Ţiboc. Foile noi le-am trimis regulat. Pentru cărţi trimite bani înainte. Catalog n' avem.

— Ion Vessa, Abia. N' avem nici biblie nici dicţionar. Dacă doreşti însă altfel de cărţi, serie.

— Gavil Cărlan, Topala. Notul se află în selo Gruskoe gub. Herson, u. Elisabetgrad.

Gramatica limbii Române de Eusebiu Popovici.

Se află de vânzare la librăria noastră cu preţul de 2 ruble şi jumătate.